Ερώτηση:

Γιατρέ καλησπέρα. Το 7 χρόνο σκυλάκι μου έχει κακοήθη όγκο. Εδώ και κάποιες μέρες δεν μπορεί εύκολα να περπατήσει μιας κ ο όγκος μεγάλωσε τόσο πολύ που έχει καλύψει όλο του το στέρνο κ θώρακα. Όταν περπατήσει θα περπατήσει για κάποια δευτερόλεπτα κ μετά θα ξανά ξαπλώσει. Δυνατότητα για επέμβαση δεν υπήρχε μιας και ο όγκος είναι στα οστά του θώρακα κ έχει μεγάλη έκταση κ βάθος από ό,τι διέγνωσαν κάποιοι γιατροί που τον είδαν. Θα ήθελα τη γνώμη σας περί τη ευθανασίας καθώς και υπό ποιες συνθήκες και πότε πρέπει να γίνει. Σημειώνεται πως παρότι δυσκολεύεται στο περπάτημα , τρώει, κουνάει την ουρίτσα του, κάνει την ανάγκη του, παίζει και δείχνει πως θέλει να βγει έξω και υποθέτω να ζήσει αλλά σωματικά δυσκολεύεται. Επίσης δεν κλαίει ως ένδειξη πως πονά. Δεν θέλω να πάρουμε μια λάθος απόφαση ενώ έχει κάποια περιθώρια ζωής. Είναι καλύτερο για εκείνον να προσπαθήσουμε να το παρατείνουμε λίγο; Ευχαριστώ.

Απάντηση:

Κυρία Ακριβή, λυπάμαι πάρα πολύ που η παρεούλα σας φτάνει στο τέλος της. Η απόφαση περί της ευθανασίας είναι βαθιά προσωπική και κανείς δεν μπορεί να σας πει πότε είναι η κατάλληλη ώρα. Έχω δει περιπτώσεις που η ευθανασία έγινε "σε πρώτο χρόνο" και ευθανασίες που έγιναν ακριβώς πριν τον φυσικό θάνατο του ζώου. Η αγάπη των ανθρώπων και η επιθυμία να τα έχουμε κοντά μας όσο το δυνατόν περισσότερο είναι η μια πλευρά. Η ποιότητα ζωής, ο πόνος και η ικανότητα να αυτοεξυπηρετηθούν είναι η άλλη. Η προσωπική μου πεποίθηση είναι ότι όταν ο πόνος γίνει δυσβάστακτος ή το ζώο σταμάτα να αυτοεξυπηρετείται (δηλαδή να τρώει μονό του, να σηκώνεται για να κάνει την ανάγκη του, να μας αντιλαμβάνεται και ει δυνατόν να συμμετέχει στη ζωή της οικογενείας) τότε είναι η ώρα της ευθανασίας. Εάν το ζώο σας έχει κάποια κινητικότητα και εξυπηρετείται και πιθανόν με τη χρήση κάποιων παυσίπονων έχει αποδεκτό επίπεδο πόνου τότε μπορείτε να το κρατήσετε κοντά σας για λίγο ακόμη. Όταν όμως αυτό το επίπεδο ξεπεραστεί θα σας συμβούλευα να πάρετε γρήγορα την απόφαση να το ανακουφίσετε. Σας εύχομαι να το χαρείτε για το υπόλοιπο της ζωής του όσο περισσότερο μπορείτε.

Μετά τιμής,

Κωνσταντάρας Γιαννης
Κτηνίατρος ΑΠΘ